

[Handelsministeren.]

arbejdet ude i provinsen kan nytte. Det sønderjyske erhvervsråd har nu yderligere intensiveret sit arbejde, og en række planer er under bearbejdelse med henblik på senere forelæggelse for egnsudviklingsrådet, for at man derigennem kan opnå økonomisk bistand.

Til sidst har jeg blot en bemærkning til det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen, der har henledt min opmærksomhed på fabrikken Norden i Ålborg. Også jeg har været opmærksom på de rygter, der har været fremme om, at fabrikken Norden i Ålborg står over for en lukning, og at dette vil kunne have betydning for beskæftigelsen af ca. 300 arbejdere. Jeg vil imidlertid tilføje, at der for handelsministeriet ikke officielt foreligger nogen sag. Der har ikke været rettet nogen henvendelse til ministeriet, men vi er naturligvis i ministeriet klar over, at der her er et problem, der har betydning både for produktion og beskæftigelse. Vi har fulgt spørgsmålet med interesse i nogen tid og vil fortsat gøre det.

Ragnhild Andersen: Jeg havde håbet, at den højtærede socialminister, da han for et øjeblik siden var på talerstolen, havde oplyst tinget om, hvordan det går med arbejdet i sygeforsikringskommissionen. Hele befolkningen er jo interesseret i dette problem og i, at man når frem til en tilfredsstillende sygeforsikringsordning.

Den kommunistiske gruppe har da også gentagne gange peget på manglerne på dette felt; vi har bl. a. fremsat forslag om højere dagpengeydelse, ligesom vi ved flere lejligheder har efterlyst et resultat af arbejdet i sygeforsikringskommissionen og opfordret den til at gøre sig færdig. Den har jo dog nu siddet i snart 5 år, til trods for at den blev nedsat som en hurtigt arbejdende kommission. Allerede i sidste folketingsår blev det henstillet, at den snart gjorde arbejdet færdigt, men endnu foreligger der ikke noget om, hvornår det sker. Der er efter min opfattelse særlig 2 problemer, som trænger sig på i forbindelse med sygeforsikringsordningen.

Det første er den utilfredsstillende dagpengeordning. Den ordning, vi har nu, omfatter jo ikke alle lønarbejdere, men kun en del af dem. Dagpengeordningen bør efter

min opfattelse omfatte først og fremmest alle lønarbejdere, men også andre mindre-bemidlede, som måtte have behov for en dagpengeydelse, der kan holde dem skadesløse i en sygdomsperiode.

Det andet problem er sygekassegrænserne, som tiden efter vor opfattelse er løbet fra, og som man må bort fra.

Hvad dagpengene angår, betød den mellem hovedorganisationerne på arbejdsmarkedet aftalte overenskomst om en sygelønsordning naturligvis et betydeligt fremskridt for en del af lønarbejderne, nemlig for dem, der hører ind under hovedorganisationerne og dermed også under ordningen. Ordningen er imidlertid ikke obligatorisk, og det betyder, at arbejdsgivere uden for sammen slutningen kan undlade at sikre deres lønarbejdere de sygedagpenge, der er gældende for hovedorganisationerne.

Der er også andet ved denne sygelønsordning, der er utilfredsstillende. Jeg tænker her på den bestående karenstid på en uge og på den forskel, der er i størrelsen af dagpengene for mænd og kvinder.

Det afgørende er imidlertid at få ordningen til at omfatte alle lønarbejdere. Jeg mener, at loven, når den kommer til revision her i tinget, må ændres således, at den også kommer til at omfatte de mindre-bemidlede, som ikke er lønarbejdere, og som ikke har fremmed arbejdskraft, men må erstatte deres eget arbejde med fremmed arbejde og derfor kommer ud for økonomisk tab under sygdom. Så vidt jeg har forstået efter de oplysninger, der er sivet ud fra kommissionen, kan det forventes, at den, når den lader høre fra sig, vil foreslå det forhold, at ikke alle lønarbejdere omfattes af loven, ændret. Der foreligger imidlertid ikke noget om, at den vil gå videre og foreslå, at ordningen skal gælde også for dem, som er mindre-bemidlede, men ikke lønarbejdere. Jeg vil hertil sige, at mange småhandlende, fiskere, husmænd og andre i en sygdomsperiode også berøves deres mulighed for indtægt, ofte må have fremmed hjælp og derfor har behov for en bedre dagpengeordning end den nugældende, ifølge hvilken der kun er mulighed for at yde dem 6 kr. pr. dag.

Det andet problem er som sagt sygekassegrænserne, og det er efter vor opfattelse blevet et meget alvorligt problem for en